

Released 8-11-1940

শ্রীভাবতলক্ষ্মী পিকচার্সের নবতন নিবেদন

বিকাশ

পরিচালক
প্রফুল্ল রায়

—পরিচয়—

অবনী হালদার ... ছর্ণিদাস বন্দেয়াপাখ্যায়

ঠিকাদার	... জীবন গান্ধুলী	মানেজার	... বিরি বাই
হৃথন	... তুলনা লাহিড়ী	বাগানবাড়ু	... সতোর সিংহ
তিশু	... সত্তা মুখার্জি	ক্ষেপন মাটার	... প্রবেশ ব্যানার্জি
বাজা	... পিরোন চৰবৰ্জী	সাব-ইন্সপেক্টাৰ	... নীটীশ মুখার্জি
দলবাহাদুর	... গোৱাটাই গুপ্ত	জেন্মল	... হৃদাংশ গোষ্ঠীয়া
কাহা	... হৃদীৰ মিত্ৰ	ছুখিয়া	... কেনারাম ব্যানার্জি
বানদীন	... কালী মোৰ	পুৰুষ সন্দৰ্ভ	... পুর্বেন্দু চৌধুৰী
হাতাইকোট	... বুদ্ধাবন চাটার্জি	চা-বাণানেৰ কুলি	... আৰমাসউদ্দিন
মুক	... নিতানন্দ গুপ্ত	পুৰোহিত	... উৎপল দেৱ
এবং			
জীতেন সোম, সতোৱ জ্ঞ, বিনৱ মুখার্জি, শ্রদ্ধেৰ রায় (পাঢ়ু বাবু), তাহু মোৰ, সতোৱ দাস (ভুলো) গোহতি—			
লতিকা	... রেণুকা রায়	মুঝী	... কমলা কৱিয়া
চফলী	... চিজা দেৱী	মেৰী	... শোভা দেৱী

চিত্রনাট্য ও পরিচালনা
প্রকৃত্বের রাজ

কাহিনী—

কুলসী লাহিড়ী

প্রধান ব্যবস্থাপক	বৈজ্ঞানিক লাভিয়া	সৌন্দর্য পরিচালক
ব্যবস্থাপনা	{ মাসিমো দ্বির মূরশু লাভিয়া	{ গ্রামী সঙ্গীত আবহ সঙ্গীত
প্রধান চর-শিল্পী	চার্মস জাইত	বার্জেন সরকার
আলোক চির-শিল্পী	বিচুতি দাস	অমর দন্ত (টোপা বাবু) ও [এইচ, এম, ডি, অকেষ্টা]
শব-বর্ষী	{ চার্মস জাইত, মারাল লাভিয়া	{ দ্বিতীয় চির-শিল্পী অগৎ রাজ চৌধুরী

বসানামাগারিক	{ পূর্ণ চাটোজী	কাঙ-শিল্পী
চির-সম্পাদক	{ হৃষীমুর মুখাজী হৃষীমুর পাল	{ পট-শিল্পী তপসজ্ঞাকর

চিত্রনাট্য ও পরিচালনা	আশু বানাজী	আলোক চির-শিল্পী
ধারাবাহিকী	হৃষীমুর দেন	শব-বর্ষী
ব্যবস্থাপক	লালমোহন রাজ	{ বসানামাগার

—সহকারিগণ—

চিত্রনাট্য ও পরিচালনা	আশু বানাজী	দিবোন্দু ঘোষ
ধারাবাহিকী	হৃষীমুর দেন	অগমুর বানাজী
ব্যবস্থাপক	লালমোহন রাজ	{ বৃগুল দাস আশুক বানাজী গৃহীয় মুখাজী

[আর, সি, এ শব্দসমূহে গৃহীত]

চা-বাগানের মুখাজী—

শ্রীযুক্ত মলীশ রাজের সৌজন্যে মাঝের দাবড়ী টি ওটেট এ গৃহীত

হাটীর মুখাজী—

হিজ, হাইনেস, মহারাজ, বাহাহুর কুচবিহারের অভুগ্রহে গৃহীত

চির-সম্পাদক—

গোলাপ রত্ন বাজপেয়ী

চিরগরিবেশক—

মি: এস, আর, হেমাতের পরিচালনা—
গ্রন্থায়ার টকি ডিস্ট্রিবিউটর্স

শ্রীভূজত বাস্ত্রা পরিচালনা
বহু সামাজিক কথাচিত্ৰ
কুলসী লাহিড়ী—
চিরকাদাব

পৰিচালনা
বাস্ত্রা বাবু ০

কাহিনো

বাংলার হৃদ্রে পার্ষ্যতা অদেশে হৃদর এক স্থোবৰ ! সভ্যতার আবেষন চা-বাগানের জল ধ'রে
সেখানে বনানীর গহীনতার মধ্যে বিলীন হ'তে চায়।
গৱৰ্তির সেই অভূত বৈচিত্রের মাঝখানে দেখা
গেল অভূত একটি মাহুক—অটুট তা'র ঘাষ,
বিরাট তা'র কৰ্ষণকৃত এবং আরও
বিচির তা'র পেশা ! বনানী মাঝের
মেজে সম্পূর্ণ নিয়ে নাঢ়াচাঢ়া করাই
তা'র শীরিক—সে কাঠের
বাবসাহী—সে ঠিকাদার !

এই বিরাট দেবদার বনের নিবিড়

ছানা তলে তুলের মত হৃদর একটি মেঝে চুক্লী—
কক্ষলে কভৰা তা'র হা'তে মূল তুলে দেহ—
হৃত আরও কত কী দেহ তা'র মধ্যে—কিছু
ঠিকাদার—বিমনা, চিরউদাসীন ঠিকাদার টের পার
না, হৃত গ্রাহণ করে না !

পারোকাটা চা-বাগানে আজ মহা হৈ চে !
বায় বাহাইর অবনী হালদার বহ বৎসর পৰে তা'র
এই চা-বাগান পরিদৰ্শন কৰতে আসবেন। সেবে
আসবেন তা'র কলেজে পড়া মেয়ে লতিকা !
মানেজেরিয়ার টেট্টু, নিয়ে দেখনে গেবেন ! ধৰে
পেরে ঠিকাদার মুখনকে পাঠাল মানেজেরিয়ার
পেছনে গেছেন। বায় বাহাইর অদেশ, তা'র সেবণও
এল সদে ! উমটমের ঘোড়া কেঞ্চে বায় বাহাইর
সৌবিনষ্ট মাঝা পড়তেন যদি না ঠিকাদার গাঢ়ি
থামিয়ে কাঠের প্রাপ্তরক্ষা কোরত !

বায় বাহাইর বাঠদেন বটে, কিছু বেঁচে সকলকে
খুসি কৰতে পারলেন না ! ওবেশের বায়া পুরোগো
বাসিন্দে তা'র অবনী হালদারকে মনে আদে ফুল

কোরত ! কারণ, তা'র জানত যে অবনী হালদার
তা'র বড় ভাই বিহারী হালদারের মৃত্যুর পৰে
তা'র নেপালী শীকে পাখণ্ডা গারবে পাঠিয়ে তা'র
বিষ ঝাকি দিয়ে অবিকার করেন ! এমন কি তা'র
ভারের অসহায় শিশু পুত্রত্বও কোনও সংস্থান তিনি
করেন নি !

ତିକାଦ୍ୟାନ୍

ରାଯ় ବାହାରର ନିରିମେ ତା'ର ସଂଗୋର ପିରେ
ଛିଲେନ । ଏହିକେ ସହରେ ମେଳେ ଲାତିକାର କାହେ
ଅବେଳା କିଛି ଶେଷବର ଆକାଶର ଜଳି ଦେଖିଲେ
ହାଜିଲା ହାଜି । ରାଯ ବାହାର ଇନ୍‌ପ୍ରିମ୍ ଟିକାଦ୍ୟାରକେ
ଆମାର ଜାଗେ ସବର ପାଇଁଥିଲେନ ! କିନ୍ତୁ ଟିକାଦ୍ୟାରର
ବୁଲେ ଏଣେ ଫୁଲ । କିନ୍ତୁ, ତା'ର ମନି ଏବନ ବାର
ମୁହଁର ନେଇ । ହୁବେର ମୁଖ ଟିକାଦ୍ୟାରର ଉପଗଣର
କଥା ମେଳେ ଲାତିକା ଦୋକି ଧରି ଟିକାଦ୍ୟାରର ସଙ୍ଗେ
ବୁଲେ ବେଢ଼ାତେ ଲେ ଥାବେଇ ! ରାଯ ବାହାରର ତାତେ
ନୋଟେଇ ମତ ଦେଇ । ତିନି କୋଣଓ କବମେ ହୁନ୍ଦିକେ
ବିଦାର କ'ରେ ଦେଲେନ ।

ହୁକ୍କ ଗିରି ଟିକାଦ୍ୟାରକେ ସବର ଦିଲ ଯେ ରାଯ
ବାହାର ଇନ୍‌ପ୍ରିମ୍ ସଂଗୋରେ ଅଛେନ । ଟିକାଦ୍ୟାର
ମେଇ ରାଜିତ ବୁନ୍ଦକ ହାତେ ନିଯେ ତା'ର ସଂଗୋରେ ଦେଇବେ
ବେରିଯେ ପଢ଼ି—ଏହି !

ସହରେ ମେଇ ଲାତିକା ତଥନ ଗାହିଲେ ଗାନ—ତଥାତେ

ମନେର ମେଇ ଚକଳୀ ! କଥାର କଥାର ଚକଳୀ ଜାନି
ଟିକାଦ୍ୟାର ଆସିବ ପରଦିନ ସକାଳେ ! ଆର ତା'ର ସାଥୀରେ
ହ'ଲ ନା ।

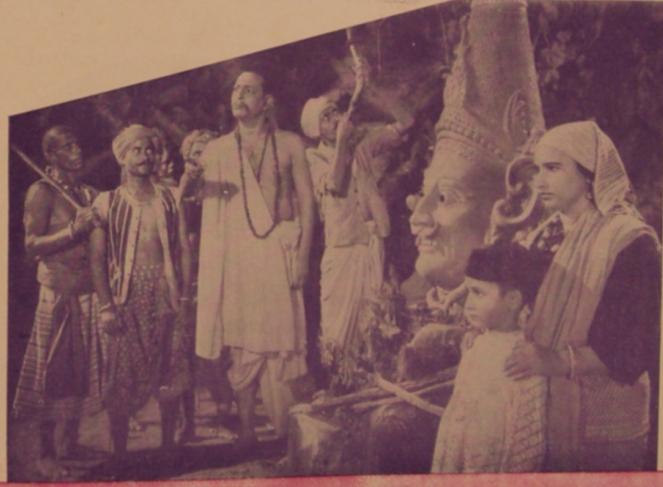
ଟିକାଦ୍ୟାର ଏଣେ—ଚପି ଚପି—ଚୋରର ମତ !
ଅନ୍ଧକାରେ କୁକିରେ ଓପରେ ଉଠିଲ । ଏଣେ ରାଯ ବାହାରରେ
ଥରେ ଥାମନେ । ଅଳ୍ପଟି ଆମୋକେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହିର କ'ରେ
ଦେ ବନ୍ଦକ ହୁଲୁଣେ । କିନ୍ତୁ କେ ମେଳ ବୁଲେ ଗେଲ
କଥା ତା'ର ମନେର ମଧ୍ୟ—ତା'ର ଭେତରକାର
ହାନବଟାକେ ପାରିତ କ'ରେ ଦିଲେ ଗେଲ କେନିଲି କରନ୍ତାର
ଉଦ୍ଦେ ! ଦେ ପାଲାତେ ଗେଲ ଚପି ହୁଲିଛି ! ଦେଖା
ହ'ଲ ଚକଳୀର ସଙ୍ଗେ ! କଥା ହ'ଲ—ସାମାଜିକ ହ'ର୍ଦୟଟା ।

ତିକାଦ୍ୟାନ୍

ପରଦିନ ସକାଳ । ଚା-ବାଗନେର କୁଣ୍ଡିର ମାନେଜାରେ
ବସନ୍ତ ମଥକେ ଟିକାଦ୍ୟାରର କାହେ ନାଲିଶ ଜାନିଲ,
ବାଗନବାବୁ, ତାମେର ମୁଖଗତ । ଏହି ମଥକ ମାନେଜାର
ଦୈବଗତିକେ ଏଣେ ଗଢ଼ିଲେନ । ଟିକାଦ୍ୟାରର ମୁଖ ତା'ର
ବିଲଗଣ କଥା କାଟାକଟି ହ'ଲ ! ହିର ହ'ଲ ହୁଣୀରେ
ହୁବୁହୁଶର କଥା ନିଯେ ଟିକାଦ୍ୟାର ରାଯ ବାହାରରେ
ମୁହଁ ଆମୋଳନ କରିବେ !

ଟିକାଦ୍ୟାର ଆସିବ ରାଯ ବାହାର ଖୁଲୀ ହ'ଲେନ
ଏବନ ତା'ର ପ୍ରାପନକା କରିବାର ଜାତେ କିଛି ଟାଙ୍କ ଡିଲାର
ଅଧିରୋଦେ ତା'ର ବୋନ ମୌରି ହେଲେର ଜାତ ଶୁଣିବା
ଦିଲିତେ ଗେଲେନ । ଟିକାଦ୍ୟାର ତା' ନିଲ ନା ! ଲାତିକା

ଟିକାଦ୍ୟାରଙ୍କ ମୁଖ ଭବଳ ଦେଖିବେ ଯେତେ ଚାଇଲ ।
ରାଯ ବାହାର ରାଜୀ ହ'ଲେନ ନା । ଲାତିକା ରାଗ କ'ରେ
ଉଠି ଗେଲ ! ଟିକାଦ୍ୟାର ଚଲେ ଗେଲ ! ବିଶ୍ଵ ମା-ହାର
ମେରେ କଥା ବାରବାର ଲୋତ ରାଯ ବାହାରରେ ବୁକ୍
ଲାଗିଲ । ଟିକାଦ୍ୟାର ତଥନ ବାଗନବାବୁ ବାଟୁଟେ ଦୁରିରାର
ଅଧିରୋଦେ ତା'ର ବୋନ ମୌରି ହେଲେର ଜାତ ଶୁଣିବା
ବାବହା କରିବେ । ଏହି ମଥକ ମାନେଜାରବାବୁ ଏଣେ
ରାଯ ବାହାର ଓ ତା'ର ମେରେ ନାମ କ'ରେ ଟିକାଦ୍ୟାରକେ
ଭବଳ ଦେଖିବେ ନିଯେ ସାଂଗର ଜାତେ ଅଭିରୋଧ କରିଲେ ।

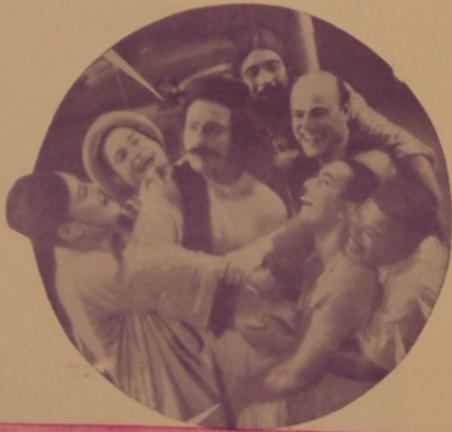
ଠିକ୍ରାମାତ୍ର

ଦିକ୍ଷାଦାର ରାଜୀ ହ'ଲ । ବିଶେର କାଜ ସାକାର
ମାନେଜାରବାସୁ ମେତେ ପାରିଲେନ ନା ।

କାହିଁଲେ କରିଲେ ମାର୍ଗ ବିଚିର ଘଟନାର ପର ଆତକପତ୍ର
ଏବଂ ଅମୃତ ଅବହାର ରାର ବାହାର ତିକାଦାରେ
ବାଲୋର ଏଣେ ପଢ଼ିଲେନ ! ସତେ ଲତିକାଓ !

ଏ ଥରି ଚା-ବାଗାନେ ପୌଛିଲ । ଚକଳୀ ଛଟେ
ଏଣ ତିକାଦାରର ବାଲୋର, ଜେଣ ଗେ ଲତିକା ଓ
ରାର ବାହାର କଣୀ—ଚା-ବାଗାନ ଯିଶେ ମାନେଜାରବାସୁକ୍ରେ
କାନାଳ ଦେଇ କଥା !

ରାର ବାହାର ଅବଦୀ ହାଲଦାରେର ମୁଖ୍ୟମ୍
ଗେ ଲେବେ ! ମେ ନାରୀକେ ଏକଦିନ ତିନି
ଅମୃତ କ'ରେଇଲେ—ଆଜ ଦେଖିଲେନ ତା'ରି
ଅଭିନ୍ଧି ଏକଦମ ନାରୀର ଅକ୍ଷାର ପୁଜ୍ଞୀ କ'ରେଇ
ଏତିଦିନ—ଏ ଶିଖିଲେ ତିନି ଶୁଭିହିନ କ'ରେ-
ଛିଲେନ ଆଜ ଦେଖିଲେନ ଦେ କଥି, ଦେ ଶକ୍ତିମାନ,
ଦେ ପ୍ରତିହିତ ମିଳି ଦୂରପ୍ରତିଜ୍ଞା ! ଶୁକ୍ଳ,
ଶୁର୍କ, ପାଲୋତନ ବିଛୁତେ ରାର ବାହାର ତାକେ
କିମିଳିତ କରିଲେ ପାରିଲେନ ନା ! ତଥି ଲତିକା
ଚେବେର ଜଳେ କଥେ ତାମେ ଦେବାଳ ଯେ
ଏତିହିସା ଶୁର୍କ, ଏତିହିସାରି ବୀଜ ବନ୍ଦ
କ'ରେ ଲେ ! ଫୁଲାହିସି ବିହାରୀ ହାଲଦାରେର
କଟିପୁର ମହିଳାଙ୍କ ତିକାଦାର ପରାଜିତ ହ'ଲ—
ତା'ର ମିଳେଇ ଅହରିଦେବ କାହେ !

ଠିକ୍ରାମାତ୍ର

ଶ୍ରୀତାଙ୍କ

(୧)

କାଳୋ ବଉ ପଥ ଚାର ରେ
ଆହା ରାଠା ଠୋଟେ ପାନ ଥାଇ ରେ
କାଳୋ ବଉ ଗାନ ଗାଇ ରେ
କାଳେ ତା'ର ମହାର ହୁଲ ମୋଳେ ଲୋ !

ଚନ୍ଦ୍ର ହରଳ ମୁଦେ ଯେ ତାର
ଶୁକ୍ରିଆ ଚାରୀ ଥାକେ
କୋମ୍ପା ଆହା ହୁଲ ଭାବିଯା
ଓସ୍ ଖବିରା ଡାକେ !

କାଳୋଟିଲେ ମେଲ ଛାଇଲେ
ହାନେ ବୁକେ ତୀର ସାର ହିଲୁ ତୋଖ ତୋଲେ ଲୋ !

ଶୋଣା ବଉ କିମେ ହାଇ ରେ
ଦୂରେ ସାର ପତି ସାର ରେ
ଘରେ ଥାକା ବଡ଼ ଦୀର୍ଘ ରେ
ଅଳେ ମନ ଟଲେ ମନ ପାନ ତୋଲେ ଲୋ !

ପତି ଘରେ କହିଲା ସାର ରେ
ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ବୀଧା ହାଇ ରେ
ରାଠା ବଉ ହାସି ଚାର ରେ
କାଳେ ତାର ମହାର ହୁଲ ମୋଳେ ଲୋ !

(୨)

ମନେତ ଆଖନ ଦିଲା
ତାକେ ଦେ ବଦେବ ତିଲା
ଦେଖା ହ'ଲେ ବଲେ ନାଗରେ !
ଧରିଲେ ମୋନାର ଚାର
ପାତିଯା ଶୀରିତ ହାଦି .

ବାହିତ ନା ପାରି ଆର ଘରେ
ବନେର ବାଣେ ପୋର ମାନେ କହି
ମନେର ମାହନ ଅଲିଯା ଦିଲା ସରେ
ଦେ ନାଗର

ତୁରେ ଆଖନ ଅଲିଯା ଦିଲା ସରେ
ଶୁଲିଯା ପାରାଇ ହାର
ଦିଲେ ବୋଦମ ତାର
ଶୀରିତି ପାଗଳ ବଡ଼ କରେ ରେ
ଦେଖା ହ'ଲେ ବଲେ ନାଗରେ !
ବୁକେ ପାଥର ଚାପା ଦିଲା
ମୋନାର ବୀର ଚିଲିଯା
ବୁକେ ଆମାର ଚେକିର ପାଡ଼ ପଡେ ରେ
ନାଗର

ଶିକ୍ଷାଦାତୀ

(୧)

ଚନ୍ଦ୍ରର ବାଜାରେ କହା ପାନ ବେଳିତେ ସାଥ
କହା ପାଖ ବେଳିତେ ସାଥ
ପାନେର ତା'ର ମୂର ଛିଟା ରଦ୍ଦ ଶିଥ ଗାର
କହା ରଦ୍ଦ ଶିଥ ଗାର !
ତୋଖ ଲୋଡ଼ା ତା'ର କୋଣେ କାଳା
ବୁକେତେ ରଦ୍ଦେ ଡାଳା
କଥିତେ ଆଖନ ଅଳେ
ହିନ୍ଦି ଉଠି ଚାର !
ମାଥାର କେଶ ପରେ ପରେ
ଚମ୍ପା ଝୁଲେର ମାଳା
ହାସିଯା ଚାହିଁଲେ କହା
ଆଧାର କରେ ଆଳା !
ଫୁଟିର ରାତା ଟୋଡ଼େ
ଡାଲିଦେର ଝୁଲ ଖୋଡ଼େ
କଲିଜା କାଟିବା ଦିବ
ରାଥେ କହା ପାର !

(୨)

ଏବାର ଆମାର ନାଖଗୋ ତୁମି ନାଓ
ଏହି ଜୀବରେ ଗାଟି ମୋର ଅଞ୍ଚ ସାରର ଅଳେ
ହୃଦୟେ ଦିବେ ହାଖଗୋ ତୁମି ନାଓ !
ପରିଶ ରାଗେ ଏହାର ତରେ ଆଳେ
ଅନ୍ତରୀଳେର ଭୌଳ ଧ୍ୟାନିର ଆଳେ
ବିଜ୍ଞାନେର ପାରାଣ ତଳ ନିରବ ଦେଖେ କିମେ
ଏବାର ତାରେ ଦୁଇ କ'ରେ ଦୋଷ !
ରାଙ୍ଗିରେ ଆମାର ଝୁଲେର ବୃକ୍ଷ ରେଣ୍ଟୁ
ଟିକେର ବନ ବାଜାର ତୋମାର ଦେଣୁ
ଅନ୍ତରୀଳେରେ ମେ ଝୁଲ ଖୋଡ଼େ ତୋମାର ପଥେ ତବ
ଜୋଗେର ଝୁଲେ ଲେ ହୃଦୟରେ ଚାତ !

(୩)

ଶୋଦେର ପାହାଙ୍ଗୀ ସାଥ
କଟା ଦେ ବିବିଳା ପାଥ
ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ କି ମହିନେ ନା !
ଝୁଲିତେ ଲାଗିଲ ସାଥ
କଟି କଟି ଚା'ର ପାତା
ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ କି ମହିନେ ନା !

ଖଲି ଯେ ହିନ୍ଦିହାର ହିନ୍ଦି
ଗତରେ ସାଥୀ ଯେ ଭାବୀ

ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ ନା !

ଅଢ଼ତେ କୈପିଲ ଧର

ନାହିଁ ଝୁଟି ନାହିଁ ଧର

ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ ନା !

ପାହାଙ୍ଗୀ କାଳାଜରେ

ଝୁମୀରେ କାହିଲ କରେ

ମୋହର ଆର କରିବା ଯି ମହିନେ କି ମହିନେ ନା !

କରୁଲିଯା ଟୋକ ଲିଛେ

ଗଲାର ହିନ୍ଦପିଲ ବେଳେ

ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ ନା !

ଘରରେ ମରେ ଗୋ ଅଳ

ପୋରାଲେ ମରେ ଗୋ ଗରୁ

ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ ନା !

ଚାଉଳ ନାହିଁ କୀ ମେ ବୀରେ

ଘରରେ ଛାଇଲା ମେ କୀରେ

ମୋହର ଆର କରିବା କି ମହିନେ ନା !

ଶିକ୍ଷାଦାତୀ

(୪)

ମହେର ଚେଷେଣ ମିଠା ମାଟାଲ ହାତୋ ଲୋ

ମନକେ ରାଗ ବଡ ଦା ଲୋ !

ମଟଳ କୁଳେ ବନେ ଆମ ଛାଓରା ଲୋ

ହୋଇନ ଦୀରା ସେ କି ସାର ଲୋ !

ଭାକାତ ହାରେ କେଳେ ଲୀରିତ କରେ

ତୋରେ କିମେ ସେଇ ମନକେ ଧରେ

ଶର୍ଷଚିଲେର ମତ ଦ୍ୟକା ଏବେ

ମନକ କେତେ ନିତେ ଚାର ଲୋ !

ଦିନେର ଚାରା ଓଳେ ଚାରେ ରାଜା

ଦିନେର ଲୋର ମେଳି ଟୀଥ ଲୋ !

ବାଜେର ମତ ଝୁନୋ ହରିପଟାରେ

ପ୍ରେମେର ଜାଲେ ଆହା ବୀରିଲେ !

ପାହାଙ୍ଗ ତାଙେ ନାହିଁ କିମେର ଟାଇନେ

ପାର ବାରା ଦିଲେ ବୀର କି ମାନେ ?

ବନେର ପାରୀ କିମେ ବୀରାଜ ଟାନେ

ହୋଇନ କି ଆନି କି ଚାର ଲୋ !

ଠିକ୍ରାନ୍ତି

(୧)

ସୋନାର ଅଥ ହଇଲ କାଳି
ପରାମ ଶିଳ୍ପରା ଧାଣି
ଉଡ଼େ ଦେଇଛ ପରାମ ପାଦୀ ଧିରେ ଆଇନେ ଦାଓ
ପାଦୀ, ସାଗରେ ସାଓ ସ୍ଵର ଦେଖେ ସାଓ !
ଚନ୍ଦନ ଝୁମେର ଡାଳେ ସୋନାର କାକାତ୍ରା
ବାଙ୍ଗରେ ସାଓ ସ୍ଵର ଦେଖେ ସାଓ
କହିଓ ହୁଥେର କଥା ଆମି କାହିଁବେ ମରି-ବେ
ପାଦୀ କହିଓ ତାରେ ଆମାର ମାଦା ଧାଓ
ବାଙ୍ଗରେ ସାଓ ସ୍ଵର ଦେଖେ ସାଓ
ପାଦୀ ଧାଓ !

(୮)

ତୁଟି ମାଗେର ମୁଖେ ହାତ ବାଡ଼ାଲି
ଦେଖିଲି ଚୋଥେ କୁଳେର ସପନ
ମନ ରେ ଆମାର ଗେହେ ଅବୁକ ମନ !
ହୁଥେର ପଥେଇ ହୁଥେର ବାସ କିଟାର ପରେଇ ହୁଥେର କମଳ
ବଜାନାଥା ମେଦେର ବୁକେ ହୁଥେର ଲାଗି ଆହୁ ରେ ଜଳ !
ଧନୀର ସଦି କୁଥାରେ କାଳେ ଜାନିମୁ ଓର ଆସବେ ଆଲୋ
ମନ ଜଳା ବେଥାସ ତାର ଲାଗି ଭାଟି ଆହେରେ ଚନ୍ଦନ !

ସଂକଳନ ନିବେଦନ

ଶ୍ରୀଭାରତଲଙ୍ଘୀର ପୃଷ୍ଠପୋଷକଗଣେର ପ୍ରତି—

ମହାଦୟ ପୃଷ୍ଠପୋଷକଗଣେର ଆନ୍ତରିକ ଅଭ୍ୟାସନେର ଫଳେ ବାଲୋର ଚିତ୍ରଗତେ ଶ୍ରୀଭାରତଲଙ୍ଘୀ ପିକଚାର୍ସ ବୁଝ ନା ହ'ଲେও ଏକଟି ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବେ ପେରେଛେ । ନବ ନବ ରମେଶ୍‌ମହେର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଲେ ବାଲୋର ଦ୍ୱରକବୁଦ୍ଧି ଜାମେନ ଏବଂ ତୀରେଇ ଆନ୍ତରିକ କାହାହାତ୍ତିର ବଳେ ଆମାର ଘୋଷିଣ ପ୍ରାଚୀଷ୍ଟା ଏକାବିକାରର ସାହଜେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଛେ । “ଟାଇନ ସନ୍ଦାର”-ର ଏଇ ଚିତ୍ରପତ୍ରର ଟ୍ୱେଦର ଅଧିକାରକେ ତୀରା ଅଭିନନ୍ଦିତ କରେଛେ, “ଆଲିବାବା”-ର ବିମଳ ରମ୍ପଣ୍ଡିତ ତୀରା ଉପଭୋଗ କ'ରେଛେ, “ଅଭିନନ୍ଦ”-ଏର ନିମ୍ନ ସୌକର୍ଯ୍ୟରେ ତୀରା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଥମ କ'ରେଛେ, “ପରମମନ”-କେ ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶରେ ମାକେ ବାକ୍ତିବ-ପ୍ରଧାନ ଚିତ୍ରଗତେର ପ୍ରାଚୀଷ୍ଟାକେ ତୀରା ସାଦରେ ଗଢିଥ କରେଛେ ।

ନୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀଷ୍ଟା ତୀରେ ଏଇ ଆନ୍ତରିକ ଆଗାହ ଆମାକେ ଦିଲେଇଛେ ବିପୁଲତର ପ୍ରେରଣା । ତୀରେଇ ରମ୍ବୋଧରେ କ୍ରମବର୍ଜିମାନ ସ୍ମୃତାକେ ଯଥୋଚିତଭାବେ ମ୍ୟାନିତ କରିବାର ଆକାଶ୍ୟା ଆମାର ଏଇ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରାଚୀଷ୍ଟା “ଚିକାନାର” ! ତରମା କରି, ଏଇ ଚାରିତ, ଏଇ କାହିଁନି, ଏଇ ପରିବେଶ ବାଲୋଦେଶ ଓ ବାଙ୍ଗାଳୀ ଜୀବିତର ଆନ୍ତର ଏବଂ ବାହିରର ଏମନ ଏକଟି ଜାଗେର ସନ୍ଧାନ ଏମେ ଦେବେ ଯା’ ଏଦେଶର ରମିକ ସମାଜେର ସମାଦର ଥେବେ କଥନ ବିକିତ ହେବେ ନା !

ଆମାର ପୃଷ୍ଠପୋଷକଗଣେର ସହ୍ୟୋଗିତା କାମନା କ'ରେ ଧରିବାଦ ଜାନାଇ ! ତୀରେଇ ଦେଖ୍ୟା ଉଂସାହ ଆବାର ଆମାକେ ରମ୍ପଣ୍ଡିତର ନୃତ୍ୟ ପଥେ ଚାଲନା କରିବେ, ଆଶା କରି ।

ନିବେଦନ—

ଶ୍ରୀଭାରତଲଙ୍ଘୀ ପିକଚାର୍ସ

শ্রীভারতলক্ষ্মী পিকচার্সের
চিত্র নিবেদন

মুক্তি

শ্রেষ্ঠ তারকানোব্যাস
অভিনব চিত্র

Shubh

পরিচালক: প্রেমাঙ্গুর আর্টস